

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716203316
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716203316.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu V. W., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dukelských hrdinov 22, 960 01 Zvolen, proti žalovanej Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, v konaní o zaplatenie 225,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/64/2016 - 72 zo dňa 10. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 179,60 Eur s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 179,60 Eur od 07.09.2015 až do zaplatenia v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o nároku na náhradu trov konania mení tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania v rozsahu 59,60 %.
- III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 179,60 Eur s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 179,60 Eur od 07.09.2015 až do zaplatenia, v lehote do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 59,60 % (tretí výrok).

2. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca žalobou žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 225,06 Eur titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“). Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície vo Zvolene uznesením ČVS: ORP-436/OEK-ZV-2012 zo dňa 22. 05. 2014 vzneslo obvinenie proti žalobcovi pre zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods.1 písm. a), ods.5 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Ľubomíra Ivana podal sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu. Krajská prokuratúra Banská Bystrica uznesením č. k. 1Kpt 474/13/6600 - 8 zo dňa 16. 06. 2014 zrušila uvedené uznesenie a uložila vyšetrovateľovi OR PZ Zvolen, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Z odôvodnenia uznesenia Krajskej prokuratúry Banská Bystrica vyplýva, že preskúmaním citovaného rozhodnutia vyšetrovateľa v kontexte s obsahom spisového materiálu bolo zistené, že s dôvodmi uvádzanými v sťažnosti je

potrebné sa sčasti stotožniť. Uznesenie o vznesení obvinenia vydané v danej veci skutočne trpí vadami spočívajúcimi v nedostatočnom odôvodnení a v tomto smere je nepreskúmateľné. Zo spisu OR PZ vo Zvolene, OKP Zvolen ČVS:ORP-436/OEK-ZV-2012 bolo zistené, že uznesením ČVS:ORP-436/OEK-ZV-2012 zo dňa 06. 11. 2014, právoplatným 16. 12. 2014 bolo trestné stíhanie zastavené, nakoľko skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Faktúrou č. 1410059 zo dňa 27. 06. 2014 vyfaktoval advokát JUDr. Ľubomír Ivan žalobcovi za poskytnutie právnych služieb v konaní vedenom OR PZ Zvolen pod sp. zn. ČVS: ORP-436/OEK-ZV-2012 (1,5 úkonu právnej služby za prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a 1x režijný paušál) celkovú sumu 225,06 Eur. Dňa 13. 03. 2015 JUDr. Ľubomírovi Ivanovi, advokátovi, Dukelských hrdinov 22, Zvolen, bola vyplatená suma 225,06 Eur od žalobcu titulom úhrady faktúry č. 1410059. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci zo dňa 16. 03. 2015 adresovanej Ministerstvu vnútra SR si žalobca uplatnil právo na náhradu škody vo výške 225,06 Eur spôsobenej uznesením OR PZ Zvolen, OKP zo dňa 22. 05. 2014, ČVS: ORP-436/OEK-ZV-2012, ktoré považuje za nezákonné, pretože bolo zrušené uznesením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č. k. 1KPt 474/13/6600-8 zo dňa 16. 06. 2014. Na túto žiadosť odpovedala Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 26. 08. 2015, ktorý prevzal právny zástupca žalobcu dňa 07. 09. 2015, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody považuje za nedôvodnú a z tohto dôvodu predmetná žiadosť bola odložená.

3. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za to, že zo skutočnosti, že uznesením ČVS:ORP-436/OEK-ZV-2012 zo dňa 06. 11. 2014, právoplatným dňa 16. 12. 2014 bolo trestné stíhanie zastavené jednoznačne vyplýva, že žalobca nebol odsúdený za spáchanie trestného činu, práve naopak, trestné stíhanie bolo zastavené. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívnou zodpovednosťou. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody predstavujúcej oprávnené vyúčtované trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom vo výške 179,60 Eur, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ako k tejto sume dospel. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel v časti žalovanej sumy vo výške 179,60 Eur a úroku z omeškania z nej priznaného od dňodenia odpovede na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

4. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v prvoinštančnom konaní namietalo, že nie je orgánom príslušným konať v mene štátu z dôvodu, že podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky len v prípade, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, pričom uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané na základe záväzného pokynu Okresnej prokuratúry Zvolen č. 3Pv 583/12/661-46 zo dňa 23. 04. 2014. Ministerstvo vnútra SR poukázalo v tejto súvislosti na rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 18C/194/2012 - 98 zo dňa 14. 02. 2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/48/2013 zo dňa 04. 07. 2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/135/2013 zo dňa 26. 03. 2013 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 500/2014 zo dňa 24. 03. 2015. Na tieto argumenty súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán PZ, čo je aj tento prípad, a preto súd konal s MV SR ako orgánom, ktorý koná v mene štátu.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) podľa pomeru úspechu žalobcu a žalovanej, tak že „priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 59,60%“.

6. Proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom priznaní plnenia požadovaného žalobou a proti tretiemu výroku o nároku na náhradu trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a písm. h) C. s. p. t.j. z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ministerstvo

vnútra Slovenskej republiky súdu prvej inštancie vyčítalo, že s jeho podrobne odôvodnenou námietkou, že nie je orgánom príslušným konať v mene štátu (žalovanej) v tejto právnej veci sa žiadnym spôsobom nevysporiadal, uspokojil sa len s konštatovaním, že podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán PZ, a preto súd konal s Ministerstvom vnútra SR ako orgánom, ktorý koná v mene štátu, pričom nevzal vôbec do úvahy druhú časť tohto zákonného ustanovenia, ktorá znie: „prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.“ Toto zákonné ustanovenie je vetou zloženou z dvoch podmienok spojených predložkou „a“, t.j. musia byť splnené kumulatívne. MV SR malo preto za to, že je príslušné na konanie len v prípade, ak sú splnené obe podmienky, t.j. škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený príslušník PZ a súčasne je tu daná podmienka, že príslušník nekonal na pokyn prokurátora. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, nakoľko ho považuje za správny a spravodlivý a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. K odvolacej námietke Ministerstva vnútra SR uviedol, že zodpovednosť Ministerstva vnútra SR nastupuje vtedy, ak prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vydanému vyšetrovateľom PZ a súčasne nepodal obžalobu na príslušný súd, aby ten vo veci ďalej konal. Druhým samostatným dôvodom vzniku zodpovednosti MV SR je svojvoľné konanie vyšetrovateľa PZ, ktorý konal v rozpore s pokynmi prokurátora, ktorý vykonával dozor na súladnosťou konania s príslušnými predpismi. Výklad ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. prezentovaný Ministerstvom vnútra SR považuje za nesprávny a subjektívny, má za to, že obidve podmienky uvedené v zákone nemusia byť splnené kumulatívne.

8. Konanie pred súdom prvej inštancie začalo 14. 03. 2016 za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“) a pokračovalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Súd prvej inštancie rešpektujúc ustanovenie § 470 ods. 1, 2 C. s. p., podľa ktorého sa nový procesnoprávny predpis použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov uskutočnených pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, prejednal a rozhodol vec už podľa ustanovení C. s. p. Rovnako odvolanie žalobcu bolo podané na súd prvej inštancie už za účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 18. 11. 2016. Odvolací súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. pri prejednaní odvolania aplikuje v zmysle príkazu § 470 ods. 1 C. s. p. ustanovenia tohto zákona.

9. V prejednávanej veci nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.).

10. Podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

11. O tom, či je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie rozhoduje odvolací súd. Pokiaľ považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za správne, dokazovanie neopakuje (podľa § 384 ods. 1 C. s. p. zopakuje odvolací súd dokazovanie len v prípade, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a potom vychádza zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je podľa § 383 C. s. p. viazaný.

12. Z odvolacích dôvodov vymedzených v § 365 C. s. p. uplatnila žalovaná odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) - konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bližšie však nešpecifikovala, v čom má táto iná vada spočívať. Tento dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody (čo nie je tento prípad). Ďalej uviedla žalovaná ako odvolací dôvod ust. § 365 ods. 1 písm. f) - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, opäť však nešpecifikovala, aké nesprávne skutkové zistenia má na mysli a majú sa nachádzať v rozhodnutí súdu prvej inštancie. Odvolací súd má vzhľadom na odôvodnenie odvolania žalovanej preto za to, že relevantným a špecifikovaným je len jeden odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúceho v nesprávnej

aplikácii ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. na správne zistený skutkový stav, nakoľko podľa odvolateľa súd prvej inštancie nesprávne v tomto konaní určil orgán, ktorý koná v mene štátu.

13. Po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodu vymedzeného v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. dospel odvolací súd k názoru, že prvý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Vo výroku o trovách konania bol rozsudok zmenený podľa § 388 C. s. p. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu škody, na tieto v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a vec správne právne posúdil.

14. Ministerstvu vnútra SR možno dať za pravdu v tej časti jeho odvolacej argumentácie, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., je na to, aby bolo orgánom príslušným konať v mene štátu, potrebné naplnenie zákonnej podmienky uvedenej v úvode ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, pričom táto skutočnosť bola v konaní preukázaná. Avšak odvolací súd je toho názoru, že postačuje, ak s touto podmienkou je kumulatívne splnená len jedna z dvoch podmienok uvedených pod bodmi 1. a 2. ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. buď podmienka, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo podmienka, že vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Výklad prezentovaný Ministerstvom vnútra SR by bol správny len v tom prípade, ak by aj podmienky uvedené v bodoch 1. a 2. boli spojené spojkou „a“. V tomto prípade bola s podmienkou, že nezákonným uznesením o vznesení obvinenia vydaným vyšetrovateľom PZ bola spôsobená škoda kumulatívne splnená podmienka uvedená v bode 1. ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ (nakoľko jej vyhovel, napadnuté uznesenie zrušil a uložil vyšetrovateľovi PZ vo veci znova konať a rozhodnúť) a nakoľko napokon bolo trestné stíhanie v prípravnom konaní zastavené, nepodal ani obžalobu v trestnej veci. Preto je bez právneho významu, že nebola naplnená aj podmienka uvedená v bode 2. ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. je bez právneho významu, že v tomto prípade vyšetrovateľ PZ konal na základe záväzného pokynu prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Zvolene.

15. Pokiaľ ide o rozhodnutia uvedené Ministerstvom vnútra SR vo vyjadrení k žalobe na podporu jeho argumentácie, tieto síce v sebe obsahujú citáciu ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. a riešia otázku, ktorý orgán koná v mene štátu pri kompetenčnom spore medzi Ministerstvom vnútra SR a Generálnou prokuratúrou SR, avšak nie v súvislosti, ktorú namieta Ministerstvo vnútra SR v tomto spore. Uvedené rozhodnutia sa totiž zaoberajú otázkou, ktorá právna norma sa má použiť, ak nezákonné rozhodnutie bolo vydané pred 31. 12. 2012, či ust. § 4 ods. 1 písm. b) v znení účinnom do 31.12.2012 alebo v znení účinnom od 01. 01. 2013, avšak nezaoberajú sa otázkou, či postačuje na príslušnosť Ministerstva vnútra SR konať v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. splnenie len jednej z dvoch podmienok uvedených v bodoch 1. a 2. ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. kumulatívne s podmienkou uvedenou na začiatku ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. Navyše z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/48/2013 z 04. 07. 2013 vyplýva, že v danej právnej veci sa riešila skutkovo iná situácia, pretože prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ a podal obžalobu v trestnej veci príslušnému súdu a nebolo ani preukázané, že vyšetrovateľ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, teda nebola splnená ani jedna z dvoch podmienok uvedených v bodoch 1. a 2. ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z.

16. Podporne odvolací súd uvádza, že príslušnosť Ministerstva vnútra SR konať v mene štátu v tejto právnej veci vyplýva aj z ust. § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko pôsobnosť na úseku trestného konania v štádiu prípravného konania vykonávajú dva orgány verejnej moci - vyšetrovateľ, resp. poverený príslušník PZ spadajúci pod Ministerstvo vnútra SR a dozorujúci prokurátor podliehajúci Generálnej prokuratúre SR, škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím vydaným v prípravnom konaní, pričom v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je v takom prípade rozhodujúce pre

určenie orgánu príslušného konať v mene štátu, na ktorom orgáne verejnej moci bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a táto bola podaná na Ministerstve vnútra SR, ktoré ju následne postúpilo na vybavenie Generálnej prokuratúry SR, ktorá na žiadosť odpovedala.

17. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalobcu na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol voči komu má žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,60 % (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25. 05. 2017). Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval údaj o osobe povinnej nahradiť trovy konania žalobcovi. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. V tejto časti bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol plne úspešný.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).